

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

78.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 28-го Сентября — 1837 — Wilno. Wtorek. 28-go Września.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 20-го Сентября

Государь Императоръ, прибывъ въ Одессу въ ночь съ 5-го на 6-е число Сентября, изволилъ, на другой день, въ 12-мъ часу утра, съ Ихъ Императорскими Высочествами Великими Князьями Цесаревичемъ АЛЕКСАНДРОМЪ НИКОЛАЕВИЧЕМЪ и МИХАИЛОМЪ ПАВЛОВИЧЕМЪ быть въ соборной церкви, гдѣ, при стеченіи многочисленнаго народа и радостныхъ восклицаній оного, былъ встреченъ Преосвященнымъ Гаврииломъ, Архіепископомъ Херсонскимъ и Таврическимъ, съ крестомъ и святою водою, и всею духовенствомъ. Государыня Императрица, будучи въ Одессѣ сутками ранѣе, изволила наканунѣ быть въ соборѣ и потомъ посѣтить Пансіонъ Благородныхъ Дѣвицъ.

Государь Императоръ, по выслушаніи краткаго молебствія въ соборѣ, отправился въ крѣпость и осматривалъ находящіяся въ оной два баталіона Подольскаго егерскаго полка и двѣ сотни Дунайскаго Казачьяго Войска, и потомъ объѣзжалъ городъ, который въ теченіе послѣднихъ десяти лѣтъ значительно украсился отличными строеніями.

Вечеромъ, Ихъ Императорскія Величества и Ихъ Императорскія Высочества удостоили посѣщеніемъ своимъ балъ, данный отъ города.

7-го числа, въ десять часовъ утра, Государь Императоръ съ Его Высочествомъ Наслѣдникомъ Цесаревичемъ, осматривалъ во всей подробности зданіе и устройство въ карантинѣ, и былъ онымъ совершенно доволенъ. Возвратясь въ городъ, Его Величество посѣтилъ Градскую Больницу и военное при оной отдѣленіе. Потомъ былъ въ Одесскомъ Институтѣ Благородныхъ Дѣвицъ, гдѣ въ то время находилась Ея Императорское Величество Государыня Императрица, испытывающая успѣхи въ преподаваемыхъ наукахъ; потомъ Его Величество изволилъ осматривать казармы Одесскихъ Арестантской роты и Карантианнаго баталіона, и городской острогъ.

8-го числа, въ одинадцать часовъ утра, Государь Императоръ, въ сопровожденіи Его Высочества Наслѣдника Цесаревича, былъ въ Ришельевскомъ Лицеѣ, и найдя въ ономъ отличный порядокъ, устройство и возможное попеченіе о лучшемъ воспитаніи юношества, изволилъ изъявить совершенное Свое удовольствіе. Посѣтивъ потомъ Еврейскіе, мужское и дѣвичье училища, Сиротскій Домъ, содержимый Новороссійскимъ Женскимъ Благотворительнымъ Обществомъ, Домъ призрѣнія нищихъ и Еврейскую больницу, былъ также устройствомъ заведеній сихъ весьма доволенъ. Послѣ сего, Государь Императоръ осматривалъ Одесскую выставку, и найдя замѣчательный успѣхъ въ разныхъ издѣліяхъ, благоволилъ изъявить Свое удовольствіе.

9-го числа, въ половинѣ одинадцатаго часа утра, Государь Императоръ, Государыня Императрица и Ихъ Высочества Великая Княжна МАРІЯ НИКОЛАЕВНА и Наслѣдникъ Цесаревичъ, въ сопровожденіи Эрцъ-Герцога Іоанна и прочихъ лицъ, свиту составляющихъ, отправились моремъ, на па-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 20-go Września.

Цесарь Jego Mość, po przybyciu do Odessy w noc z d. 5-go na 6-ty Września, nazajutrz o godzinie 12-tej południowej, z ICH CESARSKIMI WYSOKOŚCIAMI WIELKIEMI KSIĘZĘTAMI CESARZEWICZEM ALEXANDREM NIKOŁAJEWICZEM i MICHAŁEM PAWŁOWICZEM raczył byź w cerkwi sobornej, gdzie, śród zgromadzenia nader licznego ludu i radośnych jego okrzyków, był spotkany przez Najprzewielebniejszego Gabryela, Arcybiskupa Chersońskiego i Tauryckiego, z krzyżem, wodą święconą i całym duchowieństwem. CESARZOWA JEJ MOŚĆ, będąc w Odessie dniem pierwiej, raczyła byź w Soborze, a potem odwiedziła Pensyon Szlachetnych Panien.

CESARZ JEJ MOŚĆ, po wysłuchaniu krótkich modłów w Soborze, udał się do twierdzy i oglądał znajdujące się w niej dwa bataliony Podolskiego półku Strzelców i dwie seciny Dunayskiego Woyska Kozackiego, a potem objeżdżał miasto, które w przeciągu ostatnich dziesięciu lat znacznie zostało ozdobione pięknymi budowlami.

Wieczorem NAYJAŚNIEYSI CESARSTWO ICH MOŚĆ i ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI udarowali swą bytnością bal, przez miasto dany.

Dnia 7-go, o godzinie dziesiątej zrana, CESARZ JEJ MOŚĆ, z JEJ WYSOKOŚCIĄ NASTĘPCĄ CESARZEWICZEM, oglądał we wszystkich szczegółach budowę i urządzenie w kwarantannie, i był z niej zupełnie zadowolony. Za powrotem do miasta, NAYJAŚNIEYSZY PAN odwiedził szpital miejski i wojskowy przy nim oddział. Potem był w Odesskim Instytucie Szlachetnych Panien, gdzie w tymże czasie znajdowała się NAYJAŚNIEYSZA PANI CESARZOWA JEJ MOŚĆ, i examinowała wychowanice z postępów wykładanych nauk; potem CESARZ JEJ MOŚĆ raczył oglądać koszary Odesskich roty aresztantskiej, i batalionu kwarantannowego, oraz więzienie miejskie.

Dnia 8-go, o godzinie jedenastej przed południem, CESARZ JEJ MOŚĆ, w towarzystwie CESARZEWICZA NASTĘPCY, był w Liceum Riszeliwskim, i znalazłszy w niem odznaczający się porządek, urządzenie i staranną troskliwość o dobre wychowanie młodzieży, raczył oświadczyć zupełne Swe zadowolenie. Odwiedziwszy potem żydowskie męzkie i żeńskie szkoły, Dom sierot, utrzymywany przez Noworossyyskie Dobroczynne Towarzystwo Dam, Dom przytułku ubogich i Szpital żydowski, był także z urządzenia tych zakładów cale zadowolony. Potem CESARZ JEJ MOŚĆ oglądał Odesską wystawę, i znalazłszy znaczny postęp w różnych wyrobach, raczył oświadczyć Swe zadowolenie.

Dnia 9-go, o pół do jedenastej zrana, CESARZ JEJ MOŚĆ, CESARZOWA JEJ MOŚĆ i ICH WYSOKOŚCI WIELKA KSIĘŻNICZKA MARYA NIKOŁAJEWNA i NASTĘPCA CESARZEWICZ, w towarzystwie Arcy-Księżęcia Jana i innych osób, orszak składających, udali się morzem na parochodzie *Gwiazda Północna* do Sewastopola. W od-

роходъ *Сверная Звезда*, въ Севастополь. На разстояніи отъ онаго въ двадцати пяти миляхъ, Государь Императоръ былъ встрѣченъ Черноморскимъ Флотомъ, съ которымъ изволили дѣлать маневры, и при поднятіи на пароходъ *Сверная Звезда* штандарта, флотъ отсалютовалъ выстрѣлами изъ всѣхъ орудій, что было повторено и крѣпостями, при приближеніи Его Величества къ онымъ. Пароходъ бросилъ якорь въ Севастопольской гавани во второмъ часу по полудни, а въ четыре часа, Ихъ Величества и Ихъ Высочества изволили переѣхать въ самый городъ.

— Высочайшимъ Приказомъ, 28-го Августа, уволенный изъ Австрійской службы Поручикомъ 9-го гусарскаго полка, носящаго имя Императора Всероссийскаго, Принцъ Фридрихъ *Гоенлоэ-Вальденбургъ*, опредѣляется въ службу Поручикомъ Лейб-Гвардіи въ Гусарскій полкъ, съ назначеніемъ въ Флигель-Адъютанты Его Императорскаго Величества.

— Высочайшимъ Приказомъ, 30-го Августа, назначены: Командиръ 2-й бригады 16-й Пѣхотной дивизіи, Генераль-Маіоръ *Ловцевъ*, Начальникомъ 3-й Артиллерійской дивизіи; Начальникъ 3-й Артиллерійской дивизіи, Генераль-Маіоръ *Корсаковъ 2-й*, Начальникомъ Артиллерійскихъ Гарнизоновъ Западнаго Округа, съ состояніемъ по Артиллеріи.

— Высочайшею Грамотою, 30-го Августа, Всемилостивѣе пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени*, Старшій Совѣтникъ Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Баронъ *Бруновъ*.

— Высочайшими Грамотами, 12-го и 20-го Августа, Всемилостивѣе пожалованы Кавалерами ордена *Св. Станислава 1-й степени*: Командиръ 1-й бригады 1-й легкой Кавалерійской дивизіи, Генераль-Маіоръ *Кусовниковъ*; Членъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, въ званіи Каммергера Двора Его Императорскаго Величества *Поликарповъ*, и того же ордена 2-й степени, состоящій въ вѣдомствѣ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Волковъ*. (С. П.)

— Въ Министерствѣ Юстиціи, по Высочайше утвержденному мнѣнію Государственнаго Совѣта 3 Марта сего года, дѣланы были соображенія о назначеніи съ 1-го Января сего года Канцеляріямъ Уѣздныхъ Судовъ восьми Западныхъ и двухъ Малороссійскихъ Губерній, по сравненію, съ Канцеляріями Уѣздныхъ Судовъ Великороссійскихъ Губерній, добавочныхъ суммъ изъ казны къ получаемому нынѣ содержанію изъ земскаго сбора. Имѣя въ виду, что Канцеляріямъ Уѣздныхъ Судовъ Великороссійскихъ Губерній производится различное содержаніе, по уваженію различнаго количества вступающихъ въ тѣ Суды дѣлъ и другихъ мѣстныхъ обстоятельствъ, Г. Управляющій Министерствомъ Юстиціи призналъ нужнымъ и для назначенія Канцеляріямъ Уѣздныхъ Судовъ Западныхъ и Малороссійскихъ Губерній добавочныхъ суммъ, истребовать предварительно мѣстныя свѣдѣнія отъ Губернскихъ Начальствъ. Но дабы сколь возможно скорѣе преподавать этимъ Канцеляріямъ способы къ успешному производству дѣлъ, онъ Г. Управляющій Министерствомъ Юстиціи входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ объ испрошеніи Высочайшаго соизволенія на отпускъ добавочныхъ суммъ симъ Канцеляріямъ круглыми числами, принявъ въ этомъ случаѣ разсмотрѣніемъ среднюю изъ тѣхъ суммъ, какія отпускаются на содержаніе Канцелярій; при чемъ внесено было отъ него и составленное на семь основаній росписаніе. — Его Императорское Величество, по положенію Комитета, въ 3-й день Августа Высочайше повелѣть соизволило: исчисленную на усиленіе Канцелярій Уѣздныхъ Судовъ восьми Западныхъ и двухъ Малороссійскихъ Губерній сумму, по росписанію двѣсти двадцать шесть тысячъ рублей, отпустить изъ Государственнаго Казначейства, какъ на текущій годъ, такъ и на будущее время вносить въ ежегодныя смѣты расходовъ по Государственной росписи; а за тѣмъ предоставить мѣстнымъ Начальникамъ Губерній, по совѣщаніи съ Предсѣдателями Судебныхъ Палатъ и Губернскими Прокурорами, войти въ ближайшее соображеніе, въ какой мѣрѣ должны быть усилены способы Уѣздныхъ Судовъ тѣхъ Губерній, не выходя однако же изъ общей суммы, на каждую Губернію по означенному росписанію определенной, и предположенія свои по сему предмету доставить безъ замедленія въ Министерство Юстиціи для распоряженія объ окончательномъ назначеніи таковыхъ прибавокъ съ 1-го Января 1838 года. (Спб. В.)

леглости двѣдцати пяти миляхъ отъ этого miasta, Цесарь Jego Моść былъ спотканы przez Flotę Czarnomorską, której raczył czynić manewry, i przy wywiezieniu na parochodzie *Gwiazda Północna* sztandaru, Flotta salutowała wystrzałami ze wszystkich dział, co też było powtórzone z warowni, za przybliżeniem się do nich Najjaśniejszego Pana. Statek parowy zarzucił kotwicę w przystani Sewastopolskiej o godzinie drugiej z południa, a o godzinie czwartej Najjaśniejsi Państwo i Ich Wysockości raczyli przybyć do samego miasta. (P. P.)

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 28-go Sierpnia, uwolniony ze służby Austriackiej Porucznik 9-go półku Huzarów, noszącego imię Cesarza Wszech-Rossyju, Xiążę Fryderyk *Hohenlohe-Waldenburg*, przyjął się do służby w randze Porucznika Leib-Gwardyi do półku Huzarów, z mianowaniem Skrzydłowym-Adjutantem Jego Cesarzkiej Mości.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 30-go Sierpnia, naznaczeni: Dowódzca 2-ey brigady 16-ey dywizyi Piechoty, Jenerał - Major *Lowcew*, Naczelnikiem 3-ey dywizyi Artylleryi; Naczelnik 3-ey dywizyi Artylleryi, Jenerał-Major *Korsakow 2-gi*, Naczelnikiem Garnizonów Artylleryi Okręgu Zachodniego, z liczeniem się w Artylleryi.

— Przez Najwyższy Dyplomata, 30-go Sierpnia, Najłaskawie mianowany Kawalerem *Orderu Sw. Anny 1-go stopnia*, Starszy Radzca Ministeryum Spraw Zewnętrznych, Rzeczywisty Radzca Stanu Baron *Brunow*.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 12-go i 20-go Sierpnia, Najłaskawie mianowani Kawalerami *Orderu Sw. Stanisława 1-go stopnia*: Dowódzca 1-ey brigady 1-ey dywizyi lekk ey Jazdy, Jenerał-Major *Kusownikow*; Członek Ministeryum Spraw Wewnętrznych, Rzeczywisty Radzca Stanu, Szambelan Dworu Jego Cesarzkiej Mości *Polikarpow* i tegoż *Orderu 2-go stopnia*, zostający w wiedzy Ministeryum Spraw Wewnętrznych, Rzeczywisty Radzca Stanu *Wotkow*.

— W Ministeryum Sprawiedliwości, podług Najwyżey utwierdzoney Opinii Rady Państwa 5 Marca roku terażniejszego, naradzano się o oznaczeniu od 1-go Stycznia roku ter. Kancellaryom Sądów Powiatowych ośmiu zachodnich i dwóch Małorossyjskich Guberniy, z porównaniem z Kancellaryami Sądów Powiatowych Guberniy Wielkorossyjskich, summ dodatkowych ze Skarbu, do pobieranego teraz utrzymywania i poboru ziemskiego. Mając na względzie, iż Kancellaryom Sądów Powiatowych Guberniy Wielkorossyjskich wydaje się utrzymanie rozmaite, ze względu rozmaitey liczby wchodzących do tych Sądów spraw i innych okoliczności miejscowych, P. Zarządzający Ministeryum Sprawiedliwości uznał za rzecz potrzebną i dla naznaczenia Kancellaryom Sądów Powiatowych Guberniy Zachodnich i Małorossyjskich summ dodatkowych, powziąć naprzód miejscowe wiadomości od Gubernialnych Zwierzchności. Lecz ażeby o ile można prędzey tym Kancellaryom podadź środki do prędszego odbywania spraw, P. Zarządzający Ministeryum Sprawiedliwości czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów o wyjednanie Najwyższego zezwolenia na wydawanie summ dodatkowych tym Kancellaryom liczbą okrągłą, wzięwszy w tѣm zdarzeniu śrzednią proporcją tych summ, które się wydają na utrzymanie Kancellaryi; przy czѣm podane było przezeń i ułożone na tѣj osnowie rozpisanie. — Jego Cesarzka Mość, po nastatѣm postanowieniu Komitetu, dnia 3-go Sierpnia Najwyżey rozkazać raczył: wyliczoną summę na powiększenie Kancellaryi Sądów Powiatowych ośmiu Guberniy Zachodnich i dwóch Małorossyjskich, podług rozpisania dwięście dwadzieścia sześć tysięcy rubli, wydadź z Podskarbstwa Państwa, tak na rok bieżący, jako i na czas przyszły wnosić do rocznych wyliczeń rozchodów podług rozpisow Państwa; a potem zalecić miejscowym Naczelnikom Guberniy, po naradzeniu się z Prezydentami Izb Sądowych i Gubernialnymi Prokurorami, wejść w bliźsze rozpoznanie, w jakiej mierze powinny byđ zasilone sposoby Sądów Powiatowych tych Guberniy, nie wychodząc jednakże z summy ogólney, na każdą Gubernią, podług wymienionego rozpisania wyznaczoney, a wnioski swe w tѣj rzeczy niezwłocznie przesać do Ministeryum Sprawiedliwości, dla rozporządzenia względem ostatecznego naznaczenia tych dodatków od 1-go Stycznia 1838 roku. (G. S. P.)

Кіевъ, 17-го Августа.

14-го числа сего мѣсяца, Кіево-Печерская Лавра имѣла счастье срѣтить Благочестивѣйшаго Государя Императора. Высочайшее посѣщеніе сей святой и чудотворной обители всегда заключаетъ въ себѣ много поучительнаго для всѣхъ православныхъ Христіанъ и даже для разнорѣцѣвъ. Нельзя безъ умиленія видѣть, какъ Повелитель милліоновъ преклоняетъ вѣнчанное чело Свое предъ святыми останками угодниковъ Божіихъ. Въ семь случаевъ, всякій разъ земное величіе, можно сказать, видимо срѣтается съ небеснымъ, и, преклоняясь предъ нимъ для своего освещенія, сими самымъ торжественно свидѣтельствуешь, что есть другой, высшій порядокъ вещей, къ коему вся настоящая, временная жизнь служить только приготовленіемъ. Нынѣ посѣщеніе Государемъ Кіевской Лавры, имѣло въ себѣ притомъ значительную особенность. 15-е Августа есть день храмоваго праздника Лавры. Къ празднованію его стекается множество народа изъ всѣхъ странъ, такъ, что въ Лаврѣ, въ этотъ день, можно сказать, во всей точности выполняется торжественное приглашеніе Церкви: *приидите вси концы земли, гестное престоленіе Богоматере восхваляйте!* И къ сему то самому дню послѣдовало нынѣ прибытіе Государя Императора. Можно представить, какъ благоговорно подействовало на стекнѣйся народъ такое стеченіе торжества! Всѣ были крайне обрадованы мыслию, что имѣють счастье провести такой свѣтлый праздникъ вмѣстѣ съ Отцемъ отечества.

Государь Императоръ прибылъ въ Кіевъ въ осьмомъ часу вечера, прямо къ Лаврѣ, и срѣтенъ у святыхъ вратъ Настоятелемъ ея, Высокопреосвященнымъ (Филаретомъ, Митрополитомъ Кіевскимъ, вмѣстѣ съ находящимся здѣсь для поклоненія Архіепископомъ Каменецъ-Подольскимъ и Викаріемъ Кіевской Митрополіи, Епископомъ Чигиринскимъ. По освѣщеніи Августѣйшаго Посетителя честнымъ и животворящимъ крестомъ, Преосвященнѣйшій Архіепастыръ нашъ произнесъ слѣдующія слова, напомнившія собою предъстоящимъ о тѣхъ безыскусственныхъ, но полныхъ внутреннею силою, привѣтствіяхъ во Имя Господне, коими древніе Настоятели Лавры срѣтали Великихъ и Христолюбивыхъ Князей Всероссийскихъ: „Съ благоговійною радостію срѣтаешь Тебя, Благочестивѣйшій Государь, сія святая и чудотворная обитель въ преддверіе великаго праздника своего, Успенія Пресвятыя и Преблагословенныя Владычицы нашея Богородицы и Приснодѣвы Маріи. Матернимъ Ея у престола Сына Своего предстательствомъ и молитвами преподобныхъ и богоносныхъ отецъ нашихъ Антонія, Θεодосія и прочихъ чудотворцевъ Печерскихъ, да управитъ Господь путь Твой и да сохранитъ вхожденіе и исхожденіе Твое отнынѣ и до вѣка! — Благословенъ грядый во Имя Господне!“ — Приложившись ко кресту, Государь Императоръ, предшествуемый духовенствомъ, среди безчисленнаго множества народа, вошелъ въ соборную церковь, гдѣ, послѣ обычнаго въ подобныхъ случаяхъ молитвословія, съ троекратнымъ колѣнопреклоненіемъ, приложилъ къ чудотворной иконѣ Успенія Богоматери и къ мощамъ Св. угодниковъ, въ ней почивающихъ; потомъ изволилъ отбыть въ приготовленную для Него квартиру, давъ Настоятелю Лавры обѣщаніе непремѣнно слушать въ день праздника Божественную Литургію въ Лаврѣ. Послѣ сего, всенощное бдѣніе со всеми особенностями, его украшающими, продолжалось до половины втораго часа по полуночи.

Въ девять часовъ утра, Государь Императоръ, сообразно Своему обѣщанію, изволилъ прибыть къ Литургіи, которая совершена была соборно Преосвященнымъ Митрополитомъ Кіевскимъ со всѣмъ благолѣпнѣмъ церковнымъ, подобающимъ сугубому торжеству дня. По окончаніи Литургіи, Государю благоугодно было осчастливить Высочайшимъ посѣщеніемъ самаго Настоятеля Лавры. На пути къ келліямъ его, сама собою представилась взору трапеза, уготованная подъ открытымъ небомъ для нищихъ, по древнему завѣщанію святыхъ и богоносныхъ основателей Лавры. Отвѣдавъ сѣя трапезы, Государь изволилъ похвалить сей обычай, и, вмѣстѣ съ тѣмъ, изъявилъ желаніе, чтобы святыя преданія святыхъ отцевъ были сохраняемы нерушимо въ наставленіе современникамъ и въ поученіе потомкамъ.

Къ третьему часу по полудни по окончаніи смотра войскъ, Государь Императоръ благоволилъ посѣтить Софійскій Соборъ и Михайловскій Монастырь, какъ бы показуя сими, что дѣла благочестія суть для Него первымъ и послѣднимъ занятіемъ. Будучи срѣтенъ въ Софійскомъ Соборѣ Преосвященнымъ Митрополитомъ, Онъ съ благоговѣніемъ приложился къ Св. мощамъ, тамъ почивающимъ;

Кіювъ, 17-го Сіерпня.

Дня 14-го таразнейшаго мѣсяца Кіюво-Печерская Лавра мѣла счастье споткаться Найправовѣрнейшаго Цесаря ПАНА. Найвысше одвидѣніе тей свѣтѣй и чудами слѣнѣцей посады завше въ собіе завѣра вѣле наuczajaceго для всыткѣхъ правовѣрныхъ Чрхѣщанъ, а наветъ и для рѣзнорѣцовъ. Нѣможна видѣть безъ розрзвнѣнія, какъ Розказодавца миліонѣвъ схыла укоронowane swe цоѣло przedъ свѣтѣми сэчѣтками Sw. Паускѣхъ. W тѣмъ zdarzenіu, кажды разъ wielkość ziemска, można powiedzieć, widzialnie się spotyka z niebieską, i, uchylając się przed nią dla swego poświęcenia, przez to samo uroczyste świadczy, iż jest inny, wyższy porządek rzeczy, do którego całe taraznieysze, doczesne życie jest tylko przygotowaniem. Teraz odwiedzenie przez Cesarza Ławry Kijowskiej, miało w sobie szczególną osobliwość. 15-ty dzień Sierpnia jest dniem kościelnej uroczystości Ławry. Dla jej obchodzenia zbiera się mnóstwo ludu ze wszęch stron, tak, iż w Ławrze, w dniu tym, można powiedzieć: w całym znaczeniu wypełnia się uroczyste wezwanie kościoła: *przyjdźcie wszystkie konce ziemi, a święte Wniebowzięcie Bogarodzicy wystawiajmy!* I w tym to samym dniu zdarzyło się teraz przybycie Cesarza Jego Mości. Można sobie wyobrazić, jak dobroczynny miało skutek na lud zgromadzony to połączenie się uroczystości! Wszyscy najmocniej byli uradowani myślą, iż mają szczęście napędzić tak uroczyste święto razem z Oycem oyczyny.

Cesarz Jego Mość przybył do Kijowa o godzinie ósmey wieczorem, udał się prosto do Ławry i został spotkany przy świętej bramie, przez jej Przełożonego, Nayprzewielebniejszego Filareta, Metropolitę Kijowskiego, razem ze znajdującym się tu Podolskim Arcybiskupem i Wikaryuszem Kijowskiej Metropolii, Biskupem Czehryńskim. Po przeżegnaniu Najjaśniejszego Gościa Świętym Krzyżem Zbawiciela, Nayprzewielebniejszy nasz Arcy-Pasterz miał następującą przemowę, która przypominała obecnym owe niewymuszony, ale pełne wewnętrznej mocy, powitania w imię Pańskie, któremi starodawni przełożeni Ławry spotykali Wielkich i Chrystusowi ulubionych Xiążąt Wszęch-Rossyjskich: „Z pobożną radością spotyka Cię, Nayprawowierniejszy PANIE, ta święta i cudami słynąca posada, w wigilią wielkiej swey uroczystości, Wniebowzięcia Najświętszej i Błogosławionej naszej Władczyny Bogorodzielki i Niepokolanej Panny Maryi. Przez Jey Macierzyńskie do tronu syna swego wstawienie się i przez modlitwy świętych naszych ojców Antoniego, Teodozjusza i innych cudotwórców Peczerskich, niech Bóg kieruje Twą drogę i niech zachowa Twe przyzycie i odejście odtąd na wieki! — Błogosławiony, który idzie w Imię Pańskie!“ — Cesarz Jego Mość po ucałowaniu krzyża, przez duchowieństwo poprzedzany, wśród niezliczonego mnóstwa ludu, wszedł do cerkwi sobornej, gdzie po zwyczajnych w takim zdarzeniu modłach, z trzykrotnym przykłonieniem, oddał cześć cudownemu obrazowi Wniebowzięcia Najświętszej Panny i relikwiom Sw. Pańskich, w niey spoczywających; potem raczył udać się do przygotowanej dla Siebie kwatery, obiecawszy Przełożonemu Ławry, że nieodmiennie będzie słuchał w dniu uroczystości Mszy Świętej w Ławrze. Potem całonocne nabożeństwo ze wszystkimi szczegółami je zdobiącemi, odbywało się do pół do drugiej w noc.

O godzinie dziewiętej zrana, Cesarz Jego Mość podług swey obietnicy, raczył przybyć na Mszę Świętą, która odprawiana była sobornie przez Nayprzewielebniejszego Metropolitę Kijowskiego z całą wspaniałością cerkiewną, stosowną do podwójnej dnia uroczystości. Po Mszy Świętej Cesarzowi podobało się uszczęśliwić Найвысшемъ одвидѣніемъ samego Przełożonego Ławry. Na drodze do jego celi, stawilo się oczomъ miysce uczy, sporządzanej pod otwartymъ niebemъ dla ubogich, podługъ woli świętychъ założycieli Ławry. Cesarz Jego Mość odwiedziwszy miysce uczy, raczył pochwalić ten zwyczaj, i przytѣмъ oświadczyłъ życzenie, аżeby święte podania oycówъ святыхъ były nienaruszenie zachowywane, dla przykłądu społeczeńnychъ i dla nauki potomności.

O godzinie trzeciej z południa, po ukończeniu przeglądu wojsk, Cesarz Jego Mość raczył odwiedzić Sobor Sw. Zofii i Monaster Sw. Michała, jakby okazując przez to, że pobożność jest dla Niego pierwszým i ostatniem zatrudnieniem. Będąc spotkany w Soborze Sofijskim przez Nayprzewielebniejszego Metropolitę, z wielką pobożnością oddał cześć relikwiomъ святыхъ, tamъ spoczywających; potem uczyłъ MONARZĄ uwagą

потомъ почтилъ Царственнымъ вниманіемъ гробницу основателя храма, В. К. Ярослава, и прочія древности, коими украшается сей древнѣйшій изъ соборовъ Россійскихъ. Засимъ, принявъ поднесенную Митрополитомъ икону храмоваго праздника Рождества Богородицы, отправился въ Златоверхо-михайловскій Монастырь, гдѣ имѣлъ счастье срѣтить Его Настоятель сея обители, Иннокентій, Епископъ Чигиринскій. Здѣсь, приложившись къ мощамъ Св. Великомученицы Варвары, благосклонно принявъ поднесенную Ему отъ обители икону Архистратига Михаила, а отъ гроба Великомученицы, нѣсколько освященныхъ колецъ и крестовъ. — Въ сей день, Преосвященный Митрополитъ Кіевскій имѣлъ счастье быть приглашеннымъ къ обѣденному столу Его Величества.

При отъѣздѣ изъ Кіева, 16-го числа, въ девять часовъ вечера, Августѣйшій Путешественникъ паки изволилъ прибыть въ Лавру для напутственныхъ молитвъ. Глубоко отозвались сердца всѣхъ присутствовавшихъ, когда Преосвященный Архипастырь, оствяя Его животворящимъ, крестомъ произнесъ: „Благочестивѣйшій Государь! Да благословитъ Тя Господь отъ Сиона, и узриши благая Иерусалима во вся дни живота Твоего, и да исправитъ путь Твой въ миръ, здравіи и благополучіи, во славу пресвятаго имени своего!“ Послѣ молебствія, Государь, съ троекратнымъ колѣнопреклоненіемъ, приложился къ чудотворной иконѣ Успенія Богоматери и къ мощамъ Св. Угодниковъ, въ великой церкви почитающихся: потомъ благоволилъ благосклонно принять на благословеніе отъ святой и чудотворной Лавры икону Успенія Богоматери, поднесенную Настоятелемъ ея, и принявъ отъ него самаго благословеніе, освѣщенный крестомъ, благополучно отправился въ путь. По возвратѣ духовенства въ церковь, немедленно отправлено было, съ колѣнопреклоненіемъ, полное молебствіе о здравіи и благоспішеніи Августѣйшаго Путешественника.

Такимъ образомъ Кіевопечерская Лавра снова имѣла утѣшеніе видѣть, что и око и сердце Монарха открыты для нея, что святая колыбель Вѣры и Православія отечественнаго не престаеетъ быть драгоценною въ очахъ Повелителя миллионъ. (С. П.)

Г р о д н о.

Дирекція Училищъ Гродненской Губерніи симъ уведомляетъ, что, на основаніи Высочайшаго повелѣнія 22-го Ноября 1835 года, Слонимское Уездное Училище, содержавшееся К. К. Канониками Латеранами, преобразовано съ 1-го Сентября сего 1837 года по Высочайше утвержденному въ 3 день Января 1834 года Штату, въ пятиклассное для Дворянъ Училище.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А в с т р і я.

Вѣна, 20-го Сентября

Кор. Ганноверскій Чрезвычайный Посланникъ Гр. Шуленбургъ выѣхалъ отсюда въ Штутгардъ, для поднесенія Королю Виртембергскому письма съ уведомленіемъ о вступленіи своего Короля на престолъ. — Путешествіе Эрцгерцога Франца Карла въ лагерь при Веронѣ, по видимому будетъ оставлено, потому, что въ одномъ полку появилась холера, а по сему лагерь совершенно будетъ распущенъ. Въ такомъ случаѣ Е. Имп. Высоч. только на короткое время поведетъ въ Штейермаркъ.

— По официальному показанію въ прошломъ году дано здѣсь пособие не менѣе какъ 67,455 бѣднымъ. При народонаселеніи 356,000 жителей естѣ больше неравенство; болѣе $\frac{1}{3}$ находится бѣдныхъ въ Вѣнѣ! Издержанная сумма простирается почти на полтора милліона гульденовъ к. м. (1,410,977).

— Три извѣстныхъ нашихъ композиста вальсовъ, въ слѣдующемъ мѣсяцѣ оставляютъ на некоторое время Вѣну. Штраусъ отправляется въ Парижъ, Ланнеръ приглашенъ въ Мюнхенъ, а Морелли выѣзжаетъ въ Ст. Петербургъ.

— Письмо изъ Ливорны отъ 11 Сентября помѣщенное въ Триестской газетѣ уведомляетъ: „Вчера Французскій пароходъ Dante, стоявшій за 4 дня въ Мальтѣ изъ Константинополя сюда прибылъ. Изъ доставленныхъ имъ писемъ видно, что четыре Оттоманскихъ линійныхъ корабля и въ тоже время три Французскихъ линійныхъ корабля съ 1 пароходомъ а также Англійскій линійный корабль прибыли въ Тунисъ. Письмо изъ Туниса отъ 29 Августа присовокупляетъ, что Турецкій флотъ опять уже отплылъ отсюда, необъявивъ своего пути.“ (А. Р. С. З.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 20-го Сентября.

Императорско-Россійскій Посланникъ, третья-

гробъ заŕождителя свѣтлнни, W. X. Jaroŕawia i inne starożytności, któremi się zdo­bi ten najdawniejszy z soborów Rossyyskich. Potem, przyjawszy ofiarowany przez Metropolitę obraz kościelney uroczystości Narodzenia Najswiętszey Panny Maryi, udał się do Monastéru Złato­worcho-Michajłowskiiego, gdzie miał szczęście spotkać NAYJAŚNIEYSZEGO PANA Przełożony tego klasztoru Inno­centy, Biskup Czehryński. Tu, oddawszy cześć reli­kwiom Sw. Wielkiej Męczenniczki Barbary, przyjął łaskawie ofiarowany Mu przez klasztor obraz Michała Archanioła, a z grobowca Wielkiej Męczenniczki, kil­ka poświęconych pierścieni i krzyżyków. W dniu tym, Nayprzewielebniejszy Metropolita Kijowski miał szczę­ście byđzъ zaproszonym na obiad do stołu CESARZA JE­GO Mości.

Przy wyjeździe z Kijowa, dnia 16-go, o godzinie dziewiątej wieczorem, NAYJAŚNIEYSZY Podróżny, raczył znowu przybyđzъ do Ławry dla złożenia modłów wyjeżdża­jąc w podróż. Do głębi przeniknione zostały serca wszyst­kich obecnych, kiedy Nayprzewielebniejszy Arcy-Pas­terz, błogostawiając go Krzyżem Zbawiciela, wyrzekł: „NAYJAŚNIEYSZY MONARCHO! Niech Cię błogostawi Pan Syonu, i abyś wyrzął szczęśliwą Jerozolimę we wszyst­kie dni żywota Twojiego, i niech prowadzi Twą drogę w pokoju, zdrowiu i pomyślności, ku chwale Swojego Imienia przenaświętszego.“ Po złożeniu modłów, Ce­sarz Jego Mość z trzykrotném przyklęknieniem, oddał cześć cudownemu obrazowi Wniebowzięcia Najswięt­zey Panny i relikwiom Sw. Pańskich, w wielkiej cer­kwi spoczywających; potem raczył łaskawie przyjąć jako błogostawienstwo świętey i cudowney Ławry, obraz Wniebowzięcia Najswiętszey Panny, ofiarowany przez Jey Przełożonego, i wziąwszy od niego samego błogo­stawienstwo, przeżegnany Krzyżem świętym, szczęśli­wie wyjechał w podróż. Za powrotem Duchowieństwa do cerkwi, niezwłocznie były odprawione, z przyklę­knieniem, modły o zdrowie i pomyślną podróż NAYJAŚNIEYSZEGO Podróżnego.

Tym sposobem Kijowo-Peczerska Ławra zuowu miała szczęście widzieć, że i oko i serce MONARCHY ot­warte są dla niey, że święta kolebka Religii i Prawo­wierności oyczystey, nie pozostaje byđzъ drogą w oczachъ rozkazodawcy millionów. (P. P.)

Г р о д н о.

Dyrekcya Szkół Gubernii Grodzieńskiej niniey­szém uwiadamia, że na osnowie NAYWYŻSZEGO rozka­zu 22-go Listopada 1835 roku, Szkoła Powiatowa Sło­nimska, utrzymywana przez XX. Kanoników Latera­neńskich, przekształcona została, od d. 1 Września ter. 1837 roku, podług NAYWYŻEJ utwierdzonego w dniu 3-m Stycznia 1834 roku etatu, na szkołę dla Dworzan o pięciu klasach.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 20 Września.

Królewsko - Hannoverski Posel Nadzwyczajny Hrabia Schülenburg, wyjechał ztąd do Stuttgartu dla wręczenia Królowi Wirtemberskiemu listu o wstąpieniu swojego Monarchy na tron. — Podróż Arcy-Xiążęcia Franciszka Karola do obozu pod Weroną, podług wszelkiego podobieństwa, będzie odłożoną, gdyż w jednym półku miało się zdarzyć kilka cholerycznych przypadków, i dla tego ohoz całkiem ma byđzъ zwiniouy. W takim przypadku J. Ces. Wys. uczyniłby tylko krótką ekskursją do Styrii.

— Podług urzędowego wykazu w roku przeszłym wsparto tu nie mniej, jak 67,455 ubogich. Przy ludności 356,000 mieszkańców, jest to wielka nieproporcjonalność; więcej jak $\frac{1}{3}$ ubogich znajduje się w Wiedniu! Wydana summa wynosi prawie półtora miliona złotych m. k. (1,410,977).

— Trzey nasi sławni kompozytorowie walców, w przyszłym miesiącu na czas niejaki opuszczają Wiedeń. Strauss udaje się do Paryża, Lanner na wezwanie jedzie do Monachium, a Morelli do Petersburga.

— List z Liworny pod d. 11 Września, umieszczony w gazecie Tryesteńskiej donosi: „Wczora parochod Fran­cuzki Dante, który przed czterema dniami opuścił Mal­te, z Konstantynopola tu przybył. Z listów przywie­zionych przezeń pokazuje się, że cztery Tureckie okręty liniowe i jednoczasowie trzy Francuzkie okręty li­niowe z jednym parochodem, a także jeden Angielski okręt liniowy, przybyły do Tunetu. Listy z Tunetu pod d. 29 Sierpnia dodają, że eskadra Turecka znowu ztamtąd wypłynęła, nie zawiadomiwszy o kierunku swojej podróży.“ (A. P. S. Z.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 20 Września.

Posel Cesarско - Rossyyski zawczora wieczorem

го дня вечеромъ въ Ст. Клу представлялся Королю. Вчера въ полдень прибылъ Король въ городъ и тотчасъ на Тюльерійскомъ дворѣ дѣлалъ смотръ 2-му линійному и 19 легкому полкамъ, которые вскорѣ оставили столицу для занятія другаго поста. Послѣ парада Е. В. роздалъ много крестовъ Почетнаго Легиона а потомъ въ замокъ представлялись безъ различія чиновъ всѣ Офицеры лично Королю. — Въ 1½ Герцога *Александръ* Виртембергскій съ своимъ братомъ былъ принятъ Королемъ, Королевою и Принцессою *Аделаидою*. — Король 23 ч. на восемь дней отправляется въ Компьень. Полагаютъ, что вскорѣ по возвращеніи его оттуда послѣдуетъ бракосочетаніе Принцессы *Маріи* съ Герцогомъ Виртембергскимъ.

— Правительство въ отношеніи Африканскихъ дѣлъ получило вчера слѣдующую телеграфическую депешу: „*Тулонъ 19 Сентября въ 11 час.* Морскій Префектъ къ Королю и Морскому Министру. Е. К. Высоч. Герцогу *Немурскій* ночью съ 13 на 14 ч. въ вождѣльномъ здоровьи прибылъ въ Бону. 15 ч. Е. Высоч. посетилъ лагерь, укрѣпленія и госпитали. День его отъѣзда въ лагерь Медьецъ-Гамаръ еще не опредѣленъ. Генераль *Дамремонъ* съ 2,500 чел. пѣхоты и нѣсколько кавалеріи и артиллеріи сдѣлалъ вылазку до той стороны перехода Рай-иль-Аба, отстоящаго на 12 час. отъ Константины. Выступивъ изъ сего ущелья, онъ напалъ на кавалерію Бей, которую отразилъ, положивъ двухъ чел. на мѣстѣ сраженія.“

— *Charte de 1830* сообщаетъ: „Въ Ангулемѣ произошли безпорядки, когда ночью на мѣстѣ, гдѣ некогда стоялъ миссіонерскій крестъ, поставленъ новый. Городское начальство тотчасъ приказало снять сей крестъ, такъ какъ онъ былъ поставленъ за землѣ принадлежащей къ городу. Нѣкоторымъ возмутителямъ спокойствія очень было кстати такое повелѣніе; они отправились на площадь, отобрали крестъ, когда онъ былъ разломанъ полицейскими агентами, изрубилъ его и сжгли. По случаю сихъ безпорядковъ нѣкоторые лица задержаны полиціею и заключены. Предъ тюрьмою образовались теперь многочисленныя толпы народа и терпѣніе вооруженной силы подвергнута была твердому и продолжительному испытанію. Безпорядки продолжавшіеся попеременно нѣсколько вечеровъ, напоследокъ прекратились. 25 чел. возмутителей задержаны. — Депеша сегодняшняго числа уведомляетъ, что спокойствіе совершенно восстановлено.“

— Частное письмо изъ Яки отъ 13 ч. с. м. между прочимъ сообщаетъ. „На этотъ разъ кажется вѣроятно, что наступитъ рѣшительное сраженіе подъ стѣнами Мадрита. По одному обстоятельству, которое трудно объяснить, *Эспартеро* находится между двумя Карлистскими корпусами; но хуже всего то, что Генералы *Буэренсъ Карминати* и *Санчесъ* должны были отступить къ Валенціи чтобы остановить могущія вспыхнуть революціонныя въ семь городъ движенія. Агенты партіи изступленныя распространяютъ по всей Нижней Арагоніи слухъ, что Кортесы хотятъ устранить Королеву; кажется что это дѣлаютъ въ томъ намѣреніи, чтобы узнать общественное мнѣніе, каковая уловка кажется была удачна, ибо народъ удрученный продолжительною войною, охотно вѣритъ этому вѣстнику безпорядковъ, который вѣроятно распространится по всему краю.“

21-го Сентября.

Journal de Paris уведомляетъ, что немедленно послѣ бракосочетанія Герцога *Александра* Виртембергскаго съ Принцессою *Маріею*, новобрачные отправятся въ Германію и займутъ замокъ *Фантазію* въ Байреутѣ.

— Известный молодой математикъ *Вита Манжіамель*, 16 ч. с. м. въ Гаврѣ въ присутствіи аудиторіи отъ 150 до 200 чел., выдержалъ испытаніе. Генераль *Гурго* сдѣлалъ ему вопросъ, какой кубическій корень изъ 70,189,453,125. *Манжіамель* черезъ 3 или 4 минуты далъ вѣрный отвѣтъ: 4,125. Другой спросилъ его, какое число присовокупленное къ квадрату изъ 257, сдѣлаетъ 5-тую степень изъ 13. *Манжіамель* отвѣчалъ: 304,744. Но не много подумавъ, онъ сказалъ, что ошибся и забылъ прибавить число 500; и въ самомъ дѣлѣ вышло требуемое число 305,244. Эго скорое исправленіе мальчика, было принято съ живѣйшимъ одобреніемъ въ собраніи. Кроме того разрышалъ онъ еще другія очень трудныя задачи; впрочемъ нельзя довольно надивиться быстротѣ мыслей и необыкновенной памяти, эгого рѣдкаго мальчика.

— Въ Марселѣ почти совершенно прекратилась холера. 14-го ч. произошло еще только три а 15-го ч. 6 смертныхъ случаевъ. Слухъ о появленіи эгого зла въ Тулонѣ оказался неосновательнымъ.

— Депеша изъ Байонны отъ 19 ч. въ 6½ час. утра

приымованы былъ въ St. Cloud przez Króla. Wczora J. Kr. Mość przybył o południu do miasta i niezwłocznie na dziedzińcu Tuilleryyskim czynił przegląd półków 2-go liniowego i 19-go lekkiego, które wkrótce potem opuściły stolicę dla zajęcia innego miejsca. Potem udzielił Król wiele krzyżów Legii Honorowej. Wszyscy oficerowie bez różnicy rang, osobiście byli przedstawiani J. Kr. Mości w zamku. — O pół do 2-rey, Xiążę *Alexander* Wirtemberski ze swym bratem był przyymowany przez Króla, Królową i Xiężniczkę *Adelaide*. — Król dopiero d. 23 na 8 dni udaje się do Compiègne. Rozumieją, że niezwłocznie po powrocie ztamtąd, nastąpi zaślubienie Xiężniczki *Maryi* z Xięciem Wirtemberskim.

— Rząd otrzymał wczora następującą depeszę telegraficzną względem spraw Afrykańskich: „*Tulon, 19 Września o godz. 11.* Prefekt Morski do Króla i Ministra marynarki. J. Kr. Wysokość Xiąże *Némours* w nocy z d. 13 na 14 w najlepszym zdrowiu przybył do Bony. Dnia 15 J. Kr. Wys. odwiedził obozy, warownie i szpitale. Dzień odjazdu jego do obozu *Medjez-Hamar*, jeszcze nie oznaczony. Jenerał *Damrémont*, we 2,500 ludzi piechoty i niejakiey liczby jazdy i artylleryi uczynił wycieczkę aż po drugą stronę wąwozu *Ray-il-Aba*, oddalonego na 12 godzin drogi od *Konstantyny*. Gdy wychodził z wąwozu, uderzył na jazdę *Beja*, która została odpartą, zostawiwszy na placu 2-ch zabitych.“

— W *Charte de 1830* czytamy: „W Angoulême zaszyły rozruchy, gdy podczas nocy na miejscu, gdzie niedgdy stał krzyż missyyny, nowy krzyż postawiono. Władze municypalne natychmiast ten krzyż zdjąć kazali, gdyż był postawiony na gruncie, do miasta należącym. Rozporządzenie to było bardzo na rękę niektórym burzycielom; udali się oni na plac, odebrali krzyż, gdy ten był rozłamany przez agentów władzy policyyney, i porąbawszy go spalili. Niektóre osoby z przyczyny tych rozruchów, zostały przez policyą zatrzymane i osadzone w więzieniu. Przed więzieniem dopiero sformowały się liczne kupy ludu, a cierpliwość sity zbroyney wystawiona była na mocną i długą próbę. Nierozważny ten tumult, trwający przez kilka wieczorów ciągle, ustał nakoniec. 25-ciu burzycieli spokojności znajduję się w ręku policyi. Depesza telegraficzna dnia dzisiejszego donosi, że spokojność zupełnie została przywróconą.“

— W liście prywatnym z Jacca, pisanym d. 13 b. m. powiedziano między innemi: „Tym razem zdaje się być rzeczą pewną, że przyjdzie do stanowczey bitwy pod murami Madrytu. Przez jedną z trudnych do pojęcia kombinacyi, znajduje się *Espartero* między dwoma Karolistowskimi korpusami; ale, co gorszym jest, że Jenerałowie *Buerens*, *Carminati* i *Sanchez* musieli się cofnąć ku Walencyi, ażeby przeszkodzić wybuchowi rewolucyynnych poruszeń w tém mieście. Ajenci stronnictwa exaltowanych, rozsiewają po całej Niższej Aрагоніи wieść, że Kortezy chcą usunąć Królową; zdaje się, iż czynią to, aby wyrozumieć zdanie publiczne, któryto przebieg udał się podobno: bo lud, znękaný długą wojną, zawiera chętnie temu zwiastunowi bezrządu, który bezwzględnie po całym rozszerzy się kraju.“

Dnia 21.

Journal de Paris donosi, że wkrótce po zaślubieniu Xięcia *Alexandra* Wirtemberskiego z Xiężniczką *Maryą*, nowo-zaślubieni wyjadą do Niemiec i zajmą zamek *Phantasie* w Bayreuth.

— Znajomy młody matematyk, *Vita Mangiamele*, d. 19 t. m. odbywał popis w Hawrze w obliczu słuchaczów, że 150 do 200 osób. Jenerał *Gourgau*d, zadał mu pytanie: jaki będzie pierwiastek kubiczny z 70,189,453,125. *Mangiamele* po 3 albo 4 minutach dał dokładną odpowiedź: 4,125. Inny zapytał go: jaka liczba, dodana do kwadratu z 257, wyda 5-tą potęgę z 13. *Mangiamele* odpowiedział: 304,744. Lecz po krótkiey rozważce rzekł, iż się zmieszał, gdyż zapomniał przydać liczbę 500; w rzeczy samey wypadła żądana liczba 305,244. Szybkie sprostowanie chłopca przyjęte zostało z najwyższą pochwałą w zgromadzeniu. Inne jeszcze, a między temi, bardzo trudne zadania, z równą rozwiązywał łatwością; nawet najzawilsze zadania zdają się mu być najbardziej upodobanemi; w każdym jednak razie, nie można się dość wydziwić bystrej pojętności i niezwyčajney pamięci tego rzadkiego dziecka.

— W Marsylii cholera całkiem prawie znikła. Dnia 14 zdarzyły się tylko jeszcze trzy, a d. 15 sześć przypadków śmierci. Pogłoska, iż choroba ta pokazała się także i w Tulonie, okazała się bezzasadną.

— Depesza telegraficzna z Bayonny pod d. 19 rano

содержитъ слѣдующее: „По извѣстіямъ изъ Мадрита отъ 14 ч. вечеромъ, *Донъ-Карлосъ* 13 ч. стоялъ въ Фуэнтидуэна. Онъ обратился въ лѣво къ Кинкону; полагали, что онъ намѣренъ идти въ Андалузю. Тогожь дня вечеромъ *Эспартеро* прибылъ въ Мадридъ а его корпусъ вступилъ въ Алкалу. Королева дѣлая смотръ 12 ч. войскамъ гарнизона и милиціи была принята съ большимъ восторгомъ.“

22-го Сентября.

Messenger утверждаетъ, что въ сегодняшнемъ Министерскомъ Совѣтѣ, определено что-то рѣшительное на счетъ распушенія Палаты Депутатовъ, на счетъ созванія избирательной коллегіи, и на счетъ наименованія Перовъ. Слышно, что избирательная коллегія будетъ созвана между 25 и 30 Октября а Палаты между 20 и 25 Декабря. Говорятъ, что списокъ къ именоваію новыхъ Перовъ содержитъ 40 именъ.

— Въ дипломатическомъ свѣтѣ говорятъ теперь о двухъ конгрессахъ, которые будутъ составлены для устройства Испанскихъ дѣлъ и принятія мѣръ къ совершенному возстановленію спокойствія въ Италіи.

— *Министерскій вечерній журналъ* содержитъ слѣдующую телеграфическую депешу изъ Бордо отъ 20 Сентября въ 5½ час. вечера: „Корпусъ *Эспартеры* состоящій изъ 16,000 чел. пѣхоты и 1,000 конницы 15 ч. осаждалъ окрестности Мадрита; главная квартира была въ Караманхель. По извѣстіямъ изъ Мадрита отъ 15 ч. непріятель отступилъ къ Куэнса. Дивизія изъ Старой-Кастиліи прибыла въ Альковендасъ а кавалерія бригадира *Альдуина* въ Аранжуецъ.“

— *Gazette de France* содержитъ слѣдующія извѣстія изъ Испаніи: „Мадридъ 13 ч. былъ въ большомъ смущеніи. Роялисты открыли огонь предъ воротами города и ожидали ихъ вступленія. Во всѣхъ частяхъ города били генераль-маршъ; національные гвардейцы и даже члены Кортесовъ явились въ оружіи, но эти безпорядочныя и худо производимыя средства сопротивленія не могли сдѣлать непріятелю большаго препятствія. Въ такую роковую минуту *Эспартеро* появился съ своею дивизіею и спокойствіе опять нѣсколько возстановлено. Роялисты сражались въ нѣкоторой отдаленности и не отступили, но напротивъ заняли такую позицію, какъ бы совокупно съ ожидаемыми еще войсками хотѣли окружить столицу. *Донъ-Карлосъ* былъ въ Аранжуецѣ. Многие полагали въ Мадридѣ, что онъ немедленно пойдетъ на столицу и овладѣть ею. Другіе думали, что онъ намѣревался идти на Толедо, чтобы прежде взять сей городъ, ибо для него взятіе теперь Мадрита есть только дѣломъ времени, которое можетъ быть разрѣшено будетъ другимъ образомъ а не орудіемъ.“

23-го Сентября.

Назначенный Епископомъ Байонскимъ Аббатъ *Лакроа* прибылъ въ Парижъ.

— Генераль *Кордова* все еще находится въ Пау. *Галиано* сдѣлалъ только поѣздку на Пиринеи и возвратился въ Парижъ; кажется онъ нисколько не беспокоится о политическихъ дѣлахъ.

— Въ провизорской залѣ въ Палатѣ Перовъ, въ которой занимались процессомъ *Фіески* и *Алиба* висятъ три великолѣпныя жирандолы, подаренныя *Наполеономъ* Сенату. Величайшая изъ нихъ принадлежитъ теперь вновь устроенному Одеонскому театру, директоръ котораго подарилъ ее Палатѣ Перовъ.

— Думаютъ, что Африканская экспедиціонная армія 17 или 18 ч. оставила лагерь при Меджеъ-Гамарѣ и тотчасъ будетъ стоять предъ Константиною. Съ помощію парохода и телеграфовъ чрезъ нѣсколько дней можно будетъ получить извѣстіе о первоначальныхъ дѣйствіяхъ.

— Одна изъ дѣшнихъ газетъ говоритъ: Теперь извѣстно, зачѣмъ *Юсуфъ-Бей* остается въ Парижѣ и не принимаетъ участія въ экспедиціи въ Константиноу. Именно говорятъ, что онъ питаетъ смертельную ненависть къ *Абдель-Кадеру* и поклялся умертвить его. Опасаются, что когда пустятъ его въ Африку, то онъ скорѣе будетъ искать *Абдель-Кадера*, нежели возвратится во Французскій лагерь и каждое такого рода покушеніе со стороны *Юсуфъ-Бея* противъ новаго союзника Франціи, могло бы нарушить миръ, съ такимъ трудомъ заключенный.

— Изъ Берги пишутъ отъ 15 ч. „Мы узнали, что Карлистскій Шефъ *Мондедонъ* взялъ приступомъ укрѣпленный городъ Прадесъ. Бригадный Шефъ *Донъ-Мануэль Ибанесъ* взялъ также приступомъ укрѣпленное селеніе Рокафорть. Сюда прибыли 80 пѣхотныхъ, которые защищались въ этой деревнѣ.“

(A.P.S.Z.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 19-го Сентября.

Король Белгійскій третьяго дня въ Виндзорѣ

о полъ до 7-мѣя zawiera, co następuje: „Podług doniesień z Madrytu daty d. 14 wieczorem, *Don Carlos* d. 13 stał w Fuentiduena, zwrócił się on w lewo ku Chinchon, i rozumiano, że ma zamiar udać się do Andaluzji. Tegoż dnia wieczorem *Espartero* przybył do Madrytu, a jego wojsko weszło do Alcala. Królowa podczas przeglądu d. 12 woysk żałogi i milicyi, była przyjęta z największym zapałem.“

Dnia 22.

Messenger zapewnia, iż na dzisiejszey Radzie Ministeryalney, postanowiono coś ostatecznego względem rozwiązania Izby Deputowanych, względem zwołania wyborczych kollegiow i względem mianowania Parów. Mówią, iż kollegium wybiercze ma być zwołane między 25 a 30 Października, a Izby między 20 a 25 Grudnia. Jest wiadomość, że lista do mianowania nowych Parów zawiera 40 imion.

— W tym momencie w świecie dyplomatycznym jest mowa o dwóch kongressach, które się mają odbyć celem urząduzenia spraw Hiszpańskich i przedsięwzięcia środków ku zupełnemu przywróceniu spokoyności we Włoszech.

— *Ministeryalny dziennik wieczorny* zawiera następującą depezę telegraficzną z Bordeaux pod d. 20 Września o pół do 6-tej wieczorem: „Korpus *Espartery*, złożony z 16,000 piechoty i 1,000 jazdy, oblega okolicę Madrytu; główna kwatera była w Garamanchel. Podług wiadomości z Madrytu pod d. 15, nieprzyjaciel cofnął się na Cuenca. Dywizya ze Starej Kastylji przybyła do Alcovendas, a jazda Brygadyera *Alduin*, do Aranjuez.“

— *Gazette de France* zawiera następujące wiadomości z Hiszpanii: „Madryt d. 13 był w największym zamieszaniu. Royałiści strzelali pod bramami miasta, i spodziewano się ich wtargnienia. We wszystkich kwartalach miasta bito marsz jeneralny; Gwardziści narodowi, a nawet członkowie Korteżów ukazali się pod bronią; lecz te zawzięte i tak źle prowadzone środki oporu, nie mogły stawić nieprzyjacielowi żadney ważney przeszkody. W tey krytyczney chwili *Espartero* przybył ze swoją dywizją i spokoynosc znowu nieco przywróconą została. Royałiści walczyli w niejakiej odległości, jednak się nie cofnęli, lecz przeciwnie zajęli takie stanowisko, jakby wspólnie z oczekiwanem jeszcze woyskiem chcieli otoczyć stolicę. *Don Carlos* był w Aranjuez. Wiele osób w Madrycie rozumiało, iż on niezwłocznie pójdzie na stolicę i weźmie ją. Inni byli tego mniemania, iż on zamierza iść na Toledo, ażeby pierwey wziąć to miasto, gdyż dla niego wzięcie Madrytu, dopiero jest tylko dziełem czasu, które być może da się rozwiązać innym sposobem, a nie za pomocą broni.“

Dnia 23-go.

Mianowany na Biskupa Bayońskiego Abbé *Lacroix*, przybył do Paryża.

— Jenerał *Cordova* znajduje się jeszcze w Pau. *P. Galiano* raz tylko wyjeżdżał do Pyreneow i powrócił do Paryża; zdaje się on zgoła nietroszczyć o sprawy polityczne.

— W sali prowizoryjney Izby Parów, w której odbywały się processa *Fieschiego* i *Alibauda*, wiszą trzy spaniałe żyrandole, które Cesarz *Napoleon* darował Senatowi. Największy z nich należy teraz do nowo-urządzonego Teatru Odeon, którego Dyrektor, uczynił z niego podarunek Izbie Parów.

— Rozumieją, że Afrykańskie wojsko expedycyjne, d. 17 lub 18, opuściło oboz Medjez-Hamar i dopiero stanie już przed Konstantyną. Za pomocą pary i telegrafów, w kilka dni można będzie mieć wiadomość o pierwszych działaniach woyska.

— Jeden z dzienników tutejszych donosi: „Wiadomo już teraz dla czego *Jussuf Bey* zostaje w Paryżu i nie należy do wyprawy Konstantyńskiej. Ma on bowiem paść śmiertelną nienawiścią przeciwko *Abdel-Kaderowi* i zaprzysiągł odjąć mu życie. Lękają się, iż jeśliby pozwolono mu powrócić do Afryki, ażeby nie wolał raczej szukać *Abdel-Kadera*, aniżeli się udać do obozu Francuzkiego, a każde kuszenie się tego rodzaju ze strony *Jussuf Beja* przeciwko nowemu sprzymierzeńca Francyi, mogłoby naruszyć pokój, który z tak wielką trudnością do skutku doprowadzono.“

— Donoszą z Bergi pod d. 15: „Dowiadujemy się, że Szef Karolistowski *Monedon* wziął szturmem warowne miasto Prades. Szef brigady *Don Manuel Ibanes*, również wziął szturmem wieś warowną Rocafort. Przybyło tu 80 zabranych w niewolę, którzy się w tey wsi bronili. (A.P.S.Z.)“

BRITANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 19-go Września.

Król Belgów zawczora w Windsor czynił prze-

дѣлалъ смотръ Королевской конной гвардіи а сегодня съ Королевою отправился въ Рамсгатъ для отплытія оттуда въ Остенду. Ихъ Велич. сегодня утромъ прощались съ Королевою и Герцогинею *Кентскою* въ Виндзорѣ. Слышно что Ея Велич. и дворъ отправятся въ Брейтонъ.

— По Министерскимъ журналамъ Парламенту назначено собраться 15 Нолбра и Г. *Шо Лефеврз* предложилъ опять избрать въ ораторы Г-на *Аберкромби*.

— *Times* по частному письму изъ Парижа сообщаетъ слухъ, что ожидали удаленія изъ Мадрита Королевы *Христины* въ самомъ скорѣйшемъ времени, и что *Донъ Карлосъ* изъявилъ согласіе, при вступленіи на престолъ, Королеву уступить островъ Кубу. Камергеръ *Муњосъ* будто ушелъ изъ Мадрита въ Парижъ, Генераль *Кастаньосъ* напротивъ не захотѣлъ слушать предостереженій.

— *True Sun* дѣлаетъ Лорду *Пальмерстону* сильнѣйшіе упреки въ томъ, что онъ воспламенилъ нынѣшнюю войну въ Португаліи, а *Morning Chronicle*, за это еще его хвалитъ и при видѣ полей покрытыхъ трупомъ готова его поздравить. (A.P.S.Z.)

ИСПАНІЯ

Мадридъ, 13-го Сентября.

Вчерашняго числа съ 6 часовъ утра столица представляла равно великолѣпное какъ и поучительное зрѣлище. При первомъ увѣдомленіи о приближеніи Карлистовъ на двѣ мили отъ Мадрита, все взялось за оружіе и національная гвардія соперничествовала съ войскомъ на счетъ защиты и наиболѣе опасныя мѣста. Ночью на разные пункты разславлено болѣе 24 пушекъ, при которыхъ стояли канонеры, съ зажженными фитилями. Национальная гвардія и войско стояли на бивакахъ вмѣстѣ; сверхъ того удвоены все караулы, каковыя предосторожности содѣйствовали къ тому, что спокойствіе столицы въ этотъ день небыло нарушено. Вчера въ 11 час. утра 200 чел. конницы велѣно сдѣлать вылазку, и они встрѣтивъ превосходную силу, отброшены съ потерей своего начальника, при которомъ раненъ офицеръ. Такъ какъ правительство сегодня узнало, что непріятель отступаетъ по направленію въ Аранжуэцъ, то національная гвардія распущена по домамъ, а войско поставлено въ казармахъ. Лавки, которыя были заперты, опять открыты; и такъ вмѣсто военнаго вида, какой представлялъ Мадридъ въ продолженіе двухъ дней, опять наступило веселіе между его жителями.

— Кортесы приняли проектъ закона опредѣляющій, что Испанцы которые находись за границею не дали присяги на уложеніе 1812, должны быть лишены правъ гражданства. (G. C.)

15-го Сентября.

Дивизія *Эспартеры* находится еще въ Карманхель, подторы мили отъ Мадрита и думаютъ, что она завтра выступитъ въ походъ. Генераль *Эспартеро* присутствовалъ въ кабинетномъ совѣтѣ и сегодня вечеромъ возвратится въ свою главную квартиру. Слышно, что непріятель подвигается къ Куэнсѣ и что онъ намѣренъ всеми силами ударить на совершенно отвлеченную дивизію *Ораа* и разбить оную. Приказъ *Квируги* противу свободы книгопечатанія возбудилъ всеобщее неудовольствіе. Тамъ между прочимъ сказано: „Съ издателемъ газеты, въ которой говорится о обстоятельствахъ войны, будетъ поступлено такъ, какъ еслибы онъ находился въ сношеніяхъ съ непріятелемъ и потому онъ будетъ преданъ военному суду.“ Надѣются, что это запрещеніе останется до тѣхъ только поръ, пока Мадридъ находится на военномъ положеніи. Вчера вечеромъ дивизія *Эспартеры* проходила чрезъ Прадо. Обѣ Королевы присутствовали при проходѣ войскъ чрезъ ворота Атохи и повсюду встрѣчаны были съ живѣйшимъ энтузіазмомъ. Графъ *Лухана* вѣхалъ верхомъ по правую руку вдовствующей Королевы. Правительство, говорятъ, назначило для войскъ *Эспартеры* два милліона реаловъ. Говорятъ о Карлистовскомъ возмущеніи въ Поцуэло де Аравака и увѣряютъ, что національная гвардія, поспѣшившая на защиту Мадрита при возвращеніи встрѣчена ружейными выстрѣлами.

(A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 29-го Августа.

Огъѣздъ Г-на *Бутенева* въ Россію еще на время отложенъ, такъ какъ Баронъ *Рикманъ* который долженъ былъ исправлять дѣла въ отсутствіи Посланника, задержанъ болѣзнію въ Валахіи. Полагаютъ однако, что Г. *Бутеневъ* скоро выѣдетъ, ибо его фамилія на пароходѣ *Александра* 1-го Сентября отправляется въ Одессу.

гладъ *Крѳлевскіей* гвардыи конней, а dzisia z *Krѳlową* udał się do *Ramsgate* dla odpłynienia ztamąd do *Ostendy*. *Krѳlowstwo* *Ich Mość* tegoż dnia rano byli na pożegnaniu u *Krѳlowey* i *Xiężny Kent* w *Windsor*. Słychać, że *Krѳlowa* i dwór udadzą się niezadługo do *Brighton*.

— Podług dzienników ministryalnych, zgromadzenie się Parlamentu przeznaczono na 15 Listopada, a P. *Shaw Lefevre* uczynił wniosek względem powtóronego wybrania na mowcę P. *Abercromby*.

— *Times*, podług listu prywatnego z Paryża, udziela pogłoskę, iż się spodziewają wydalenia się *Krѳlowey Krystyny* z *Madrytu*, jak można w nayprędzszym czasie, i że *Don Carlos* oświadczył zgodzenie się, przy swoim wstąpieniu na tron, ustąpić *Krѳlowey* wyspę *Kuba*. Szambelan *Muñoz* miał umknąć z *Madrytu* do *Francyi*, Jenerał zaś *Castaños* nie chciał słychać czynionego mu ostrzeżenia.

— *True Sun* czyni Lordowi *Palmerstonowi* naymocniejszy zarzuty o to, iż on podżegał teraźniejszą walkę w *Portugalii*, a gazeta *Morning Chronicle*, iż to jest jeszcze dla niego chwalebne i na widok pól pokrytych trupami, mogłaby go pozdrowić. (A.P.S.Z.)

HISZPANIA.

Мадридъ, dnia 13 Września.

Dnia wczorayszego przedstawiała stolica od godziny 6 rano, równie spaniałe jak wrażenie czyniące widoku. Za pierwszą wiadomością o zbliżaniu się *Karolistów* aż na dwa leguas od *Madrytu*, wszyscy stanęli pod bronią i gwardya narodowa ubiegała się z wojskiem względem obrony naywięcej niebezpiecznych stanowisk. W nocy rozestano na rozmaite punkta 24 armat, przy których stali kanonierowie z zapalonymi lontami. Gwardya narodowa i wojsko biwakowały popołu; nadto podwojono wszystkie warty, któreto środki ostróżności sprawiły, że spokojność stolicy dnia tego naruszoną nie była. Wczora o godzinie 11 przed południem, wysłano 200 konnicy na rozpoznanie, która spotkawszy przemagającą siłę, została odpartą ze stratą swęg, dowódzcy, obok którego był raniony jeden officer. Ponieważ Rząd powziął dzisia wiadomość, że nieprzyjaciel cofa się w kierunku na *Aranjuez*, odesłano więc gwardyę narodową do domów, a wojsko do koszar. Sklepy, które były zamknięte, są znowu otwarte; a tak na mieysce marsowej postawy, w którą *Madryt* był przez dni dwa przybrany, wróciła znowu zwykła wesołość pomiędzy jego mieszkańcami.

— Kortezy przyjęły projekt do prawa, stanowiący, że Hiszpanie, którzy, będąc zagranicą, nie wykonali przysięgi na ustawę 1812 roku, mają bydź pozbawieni używania praw obywatelskich. (G. C.)

Dnia 15.

Dywizya *Espartery* znajduje się jeszcze w *Caramanchel* na półtory mili od *Madrytu*, i rozumieją, iż jutro wywdzie w pochód. Jenerał *Espartero* uczestniczył na Radzie Gabinetowej, a dzisia wieczoremъ powraca do głównej swej kwatery. Biega pogłoska, że nieprzyjaciel cofa się do *Cuenca* i że ma zamiar rzucić się w massie na zupełnie odosobnioną dywizyę *Oraa* i pobić ją. — Rozkaz dzienny *Quirogi* przeciwko wolności druku, wzbudził powszechnie nieukontentowanie. Powiedziano w tej rzeczy między innymi: „Na rozkaz *Kapitana Jeneralnego*, z wydawcą dziennika, w którym jest mowa o działaniach wojennych, tak się postępuje, jak gdyby był w stosunkach z nieprzyjacielem, i dla tego stawiony bydź ma przed sądem wojennym.“ Spodziewają się, iż zakaz ten tyle tylko istnieć będzie, póki *Madryt* znajduje się w stanie oblężenia. — Wczora wieczoremъ dywizya *Espartery* przeciągała przez *Prado*. Obie *Krѳlowe* były obecne podczas wyjścia wojsk przez bramę *Atocha* i wszędzie witane były z naywiększym entuzjazmem. Hrabia *Luchana* jechał po prawey stronie *Krѳlowey* wdowy. — Mówią, iż Rząd przeznaczył dwa miliony realów dla wojska *Espartery*. — Mówią o powstaniu *Karolistowskiem* w *Poruelo de Aravaca* i zapewniają, że gwardziści narodowi, którzy pośpieszyli byli na obronę *Madrytu*, za powrotemъ przyjęci zostali wystrzałami karabinowemi. (A.P.S.Z.)

ТУРСУЛА.

Konstantynopol, d. 29 Sierpnia.

Odjazd P. *Buteniewa* do Rossyi, na czas niejaki został odłożony: gdyż *Baron Rückmann*, który w nieobecności *Posła* miał sprawować interessa, przez chorobę zatrzymany został w *Woloszczyźnie*. Rozumieją jednak, że P. *Buteniew* wyjedzie wkrótce, gdyż jego familia 1-go Września na parochodzie *Alexandra* udaje się do *Odessy*.

(2)

— Прибывшій къ Англійскому посольству курьеръ, доставилъ извѣстїя изъ Персїи. Надежда, что Шахъ оставитъ свои военные планы, не сбылась. Ему болѣе нравится война, нежели когда либо, и 25 Юля съ войскомъ онъ вышелъ въ Герать, хотя нѣсколько разъ обещалъ оставить эту экспедицію. Войско при наступающемъ времени года вѣроятно будетъ терпѣть холодъ и встрѣтитъ такія препятствїя что Шахъ будетъ каяться, но поздно, что не слушавъ совѣта своихъ друзей. Тѣ, которые знаютъ его силы и состояніе его финансовъ а также положенїе его непрїятелей, беспокоятся на счетъ послѣдствїй сего предпрїятїя. Три дяди Шаха узнавъ о выходѣ войска воспользовались суматохою и ушли. Вообще полагаютъ, что это можетъ дать поводъ къ новымъ и важнымъ безпорядкамъ.

— Состояніе здоровья въ столицѣ улучшилось нѣсколько на этой недѣлѣ. Впрочемъ это только должно приписать влїянію атмосферы, ибо здѣсь пренебрежены всѣ средства предосторожности. (A.P.S.Z.)

РАЗНЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Варшавскїя газеты сообщаютъ: Въ Равскомъ уѣздѣ въ приходѣ Била, въ тамошнемъ лѣсу находится волкъ, который приводитъ въ ужасъ окрестность. 5 (17) ч. с. м. Августа по захожденїи солнца въ огородѣ принадлежащемъ къ деревнѣ Гржимковице лежащемъ на 50 шаговъ отъ хижинъ, занимались рванїемъ льна дочери Яна Врублевскаго, крестьянина изъ деревни Гржимковиць, Марьянна 15-ти и Юзефа 12 лѣтъ. Какъ вдругъ изъ ячменя является волкъ, бросается на Юзефу Врублевскую и хватаетъ ея пасть за правый бокъ; поваливъ на землю, протянулъ ее нѣсколько далѣе въ борозду, и опершись лапами о грудь, прошилъ клыками шею, потомъ вѣрно уже только мертвое тѣло, затащилъ въ лѣсъ лежащїй неподалеку. Несчастная жертва произнесла ни малѣйшаго крика, волкъ же столько былъ смѣлъ, что несмотря на крики присутствовавшей при всемъ этомъ Марьянны Врублевской и двухъ находящихся въ 150 шаговъ при деревнѣ человекъ, ни сколько не оробѣлъ. Напослѣдокъ чрезъ два дня найдено въ лѣсу растерзанное тѣло Юзефы Врублевской. — Потомъ 9 (21) ч. сегожъ мѣсяца вечернею порой, на полѣ, принадлежащемъ къ деревнѣ называемой Орля-Гура въ обществѣ Ржечковъ, лежащей на полѣ миди отъ Гржимковиць, когда занималась работою Марьянна Миргосъ, 16 лѣтъ, дочь Яна Миргосъ хозяина изъ деревни Орля-Гура, а неподалеку отъ нея, гуляли двѣ ея сестры Маргарита лѣтъ 8 и Катерина лѣтъ 4, ворвалась вѣрно тотъ же самый волкъ изъ ближняго лѣса, бросился на младшую изъ сестръ схватилъ въ пасть и унесъ съ собою въ лѣсъ, несмотря нимаго на крики и преслѣдованїе его Марьянны Миргосъ. Люди изъ деревни уведомленные о семъ, пустились слѣдомъ въ лѣсъ, нашли уже растерзанное тѣло дитяти.

— Въ одномъ изъ Лондонскихъ журналовъ помѣщено: Жена Лондонскаго жителя Джона Аллена, оставила мужнїи домъ изъ любви къ какому то Тайлору. Обиженный супругъ, тотчасъ отправился въ домъ сего послѣдняго и объявилъ, что онъ не требуетъ другаго вознагражденїя кромѣ возвращенїя трехъ фун. штер. за вѣщи, которыя унесла жена съ собою. Тайлоръ согласился уплатить, только съ условїемъ, что всѣ вмѣстѣ отправятся на площадь Вирксвортъ въ торговою день, и что тамъ послѣдуетъ дозволенная закономъ продажа мужемъ жены. Для этого Алленъ купилъ веревку и въ условленномъ мѣстѣ и времени, бросивъ ее на шею жены, передалъ конецъ онаго въ руки прельстителя и сказалъ громкимъ голосомъ: „Я Джонъ Алленъ, у котораго Джемсъ Тайлоръ обманулъ жену, привелъ ее сюда по сему, чтобы продать ее за 3 фун. и 6 денаровъ. Джемсъ, желаешь ли купить ее?“ Тайлоръ отвѣчалъ: „Желаю и вотъ свидѣтель,“ указывая на какого Фому Силей, горшечника, вѣрно нарочно призваннаго для этого дѣла. Тутъ Алленъ взявъ деньги, изъявилъ желанїе всѣхъ благъ Тайлору и женѣ, съ которою въ совершенномъ согласїи жилъ десять лѣтъ. (G. C.)

— Яблоновское Общество наукъ, существующее въ Лейпцигѣ, предложило двѣ задачи, важныя и для нашихъ историковъ. Въ первой требуется изслѣдованїе состоянїя Польскихъ городовъ въ концѣ XV вѣка; во второй — изображенїе перемѣнъ, которымъ подвергались Польскїе Сеймы при Ягеллонахъ. (С. П.)

Съ 1-го числа наступающаго мѣсяца Октября, начинается подписка на послѣднїй Кварталь сего года, на газету Литовскаго Вѣстника. — Цѣна по прежнему 2 руб. 25 коп. сер.

ВИЛЬНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Сентября 28 д. 1837 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. Левъ Боровскїй.

— Gonicz przybył do Poselstwa Angielskiego, przyniósł wiadomość z Persyi. Nadzieja, że Szach zaniebda swoich planów wojennych, nie przyszła do skutku. Jest on raczej teraz chciwy wojny, aniżeli kiedykolwiek, jakoż dnia 25 Lipca na czele swojego wojska wyszedł do Herat, chociaż niejednokrotnie obiecał zaniechać tę wyprawę. Wojsko przy nadchodzącej porze roku, bezwątpienia, wkrótce napadnięte będzie przez zimę, i przez to napotka takie przeszkody, że Szach zapożnoby żałował, iż nie usłuchał rad swoich przyjaciół. Ci, którzy jego siły i stan jego finansów, a także położenie jego nieprzyjaciół znają, zgoda nie są zaspokojeni względem wypadku tego przedsięwzięcia. Trzej stryjowie Szacha, korzystając ze sprawnego zamieszania przez wyście wojska, umknęli. Rozumieją, że okoliczność ta, da powód do wielkich i ważnych rozruchów.

— Stan zdrowia stolicy w tym tygodniu nieco się polepszył. Jednak to przypisać należy tylko przyczynom atmosferycznym, gdyż tu wszelkie środki ostrożności zaniedbane. (A.P.S.Z.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Donoszą z Warszawy: W powiecie rawskim, w parafii Biała, w lesie tamtejszym, przebywa wilk, który jest postrachem okolicy. W dniu 5 (17) Sierpnia r. b., po zachodzie słońca, w ogrodzie do wsi Grzymkowie należącym, o 50 tylko kroków od chałup oddalonym, zajęte były rwaniem lnu, Maryanna lat 15 i Józefa lat 12 mające, córki Jana Wróblewskiego, rolnika ze wsi Grzymkowie. W tém z jęczmienia wypadł wilk, z zajądłą wściekłością rzuca się na Józefę Wróblewską i paszczą swą za prawy bok jej chwytając; powaliwszy na ziemię, odwrócił ją nieco dalej w bródę, tam oparłszy swe łapy na jej piersiach, kły w szyję zatopił, następnie, już zapewne martwe tylko ciało, do lasu o 1 1/2 staj oddalonego zawlecił. Nieszczęśliwa ofiara żadnego z siebie głosu nie wydała; wilk zaś tyle miał śmiałości, iż pomimo krzyku obecnej całemu temu wypadkowi Maryanny Wróblewskiej i dwóch w odległości 150 kroków stojących ludzi pode wsią, nie dał się odstraszyć. W dwa dni dopiero potem, w borze, znaleziono poszarpane zwłoki Józefy Wróblewskiej. — Dalej w dniu 9 (21) tegoż samego miesiąca, przed wieczorem, na polu, do wsi Orley-Góry zwanej, gminy Rżeczaków, należącemu, o pół mili od Grzymkowie oddalonym, gdy była zajęta robotą Maryanna Mirgos, lat 16 mająca, córka Jana Mirgos gospodarza ze wsi Orley-Góry, a niedaleko niej bawiły się dwie jej siostry, Małgorzata lat 8 i Katarzyna lat 4 mająca, wypadł, zapewne tenże sam, wilk z pobliskiego lasu, rzucił się na najmłodszą z sióstr, pochwycił ją w paszczę i uniósł z sobą do boru, nie uważając bynajmniej na krzyczącą i goniącą go Maryannę Mirgos. Zawiadomieni o tém zdarzeniu ludzie ze wsi, pobiegłszy za śladem do boru, znaleźli poszarpane już ciało dziecka.

— Zona mieszkańca Londynu Johna Allena, opuściła dom mężowski z miłości dla niejakiego Taylor. Skrzywdzony małżonek udał się natychmiast do mieszkania tego ostatniego i oświadczył, iż nie żąda innego wynagrodzenia, oprócz zwrotu 3 funtów szterl. za izeczy, które żona z sobą wyniosła. Taylor zgodził się zapłacić, ale pod warunkiem, że wszyscy razem udadzą się na plac Wirksworth w dniu targowym i że tam nastąpi prawem pozwolona sprzedaż żony przez męża. Stosownie do tego, Allen kupił powróż i w umówionym miejscu i czasie zarzuciwszy go na szyję żony, oddał koniec jego w ręce zwodziciela i donośnym głosem zawołał: „Ja John Allen, któremu James Taylor uwiódł żonę, przeprowadziłem ją tu dla tego, ażeby ją sprzedał za sumę 3 szylingi, 6 denarów James, czy chcesz ją kupić?“ Taylor odpowiedział: „Chcę, i o to świadek,“ ukazując na niejakiego Tomasza Siley, czeladnika garncarskiego, zapewne umyślnie do tego aktu uproszonego. Tu Allen, odebrawszy pieniądze, wynurzył swoje życzenie wszelkich pomyślności Taylorowi i żonie, z którą w najlepszej zgodzie żył przez lat dziesięć. (G. C.)

— Jabłonowskie Towarzystwo nauk, w Lipsku istniejące, podało do rozwiązania dwa zadania, ważne i dla historyków naszych: W pierwszém zadaniu potrzebuje: badanie o stanie miast Polskich w końcu XV-go wieku; w drugiem — opisanie odmian, jakim ulegały seymy polskie za Jagiellonów. (P. P.)

Od dnia 1-go następującego miesiąca Października zaczyna się prenumerata na ostatni tego roku kwartał gazety Kuryera Litewskiego. Cena zwyczajna rubli srebrnym 2 kop. 25.